

stort i Forhold til Virksomheden. Naar vi erindrer, at 1,400 Kr. er Statstilskud, og at 723 Kr. 22 Øre er Overskud fra foregaaende Aar, siger det sig selv, at de øvrige Indtægter er meget smaa. Udgifterne bestaar i Virkeligheden kun af to Tilskud, deraf et til et Foredrag, som blev holdt i 1911 af den norske Professorinde Michelet, og som kostede 194 Kr. To Foreninger, nemlig Kristelig Forening for unge Kvinder og en international Forening, som ogsaa har en Afdeling her, og som paa Dansk vilde hedde „De unge Pigers Veninder“, har tilskudt hver 50 Kr. til dette Foredrag. Denne internationale Forening kender vi godt her, den sender blandt andet Repræsentanter ud paa Hovedbanegaarden — de gaar med et lille rødt Kors paa Armen, de fleste har vist set dem ved forskellige Lejligheder paa Københavns Banegaard, ligesom den ogsaa sender Repræsentanter til andre store Banegaarde her i Landet. Denne Forening har, som sagt, ydet 50 Kr. til det nævnte Foredrag, men det ser ganske mærkeligt ud, at Nationalkomiteen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel tager dette Bidrag paa 50 Kr. fra Foreningen af unge Pigers Veninder samtidig med, at den i Aaret 1911 yder den samme Forening et Tilskud paa 200 Kr.; en saadan Køren frem og tilbage synes jeg er ganske urimelig. Men et helt andet Spørgsmaal er det, om det er rigtigt, naar man giver Foreningen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel et Tilskud paa 1,400 Kr., at denne Forening saa af disse 1,400 Kr., som er den væsentlige Del af de Indtægter, den har, giver et Tilskud paa 200 Kr. til en anden Forening. Det er ikke sikkert, at vi vilde bevilge denne internationale Forening et saadant Tilskud. Vi har bevilget Pengene til vor egen Forening, og denne giver saa uden videre den fremmede Forening et Tilskud. Nationalkomiteen har ligeledes bevilget et Tilskud, ganske vist kun paa 20 Kr., til en Forening, der kalder sig Danske Kvinders Nationalraad — jeg ved slet ikke, hvad det er for en Forening —, men heller ikke denne Forening faar noget Tilskud af Staten. Jeg synes, det er ganske ejendommeligt, at Nationalkomiteen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel saaledes understøtter en saadan Forening.

Dersom man fremdeles vil yde et Tilskud paa 1,400 Kr., eller hvor meget det nu maatte blive, til denne Forening, synes jeg, at den maa udrette noget mere, og navnlig maa den sørge for at faa adskillig

større Tilslutning i Befolkningen, thi de 97 Bidragydere, som tilsammen yder 322 Kr. 10 Øre, er ikke meget; det tyder ikke paa, at der er synderlig Sympati for denne Forening i Befolkningen. For øvrigt indeholder Beretningen en Redegørelse for, hvad Foreningen har udrettet; det er ikke meget imponerende. Den har i Aaret 1911 undersøgt 283 Pladser paa forskellige Steder i Verden. Hvordan den bærer sig ad dermed, ved jeg ikke, men disse Pladser er ikke undersøgte ved Hjælp af Rejser; de er sikkert undersøgte ved Hjælp af Foreningens Forbindelser, og det kan ogsaa være meget godt. Af disse 283 Pladser har det ved Undersøgelsen vist sig, at de 28 var af en saadan Beskaffenhed, at Komiteen maatte fraraade at modtage dem. Om det har været af den Slags, som jeg før nævnte, og som Foreningen navnlig kæmper imod, siges der intet om, og det er ikke sandsynligt, at det har været det. Der er ogsaa i Beretningen nævnt nogle Eksempler, hvorefter et enkelt forekommer mig betænkeligt, men man faar ikke Indtryk af, at der arbejdes saa overordentlig ivrigt, eller at man har fundet ret mange Steder, hvor der har været Grund til at slaa ned. Foreningens Virksomhed kan være god i og for sig, men jeg skal dog henstille, om det ikke var værd at overveje, om vi, hvis vi vil opnaa noget lignende som det, Foreningen her opnaar, ikke kunde indrette det saadan, at man hos de danske Konsuler omkring i de fremmede Lande kunde faa de Oplysninger, som det her drejer sig om; maaske vilde de blive fuldt saa paalidelige og fuldt saa billige som dem, man faar gennem denne Forenings Virksomhed. I det hele taget vil jeg anbefale, at den højtærede Justitsminister, inden han foreslaar nogen ny Bevilling til Foreningen, kritisk gaar hele denne Sag efter.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale samtlige 23 Ændringsforslag, idet jeg gaar ud fra, at Ministeren vil kunne tiltræde det, som er stillet af Udvalget alene.

K. M. Klausen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg skal gøre. Der har været afholdt et Samraad om Gymnastikundervisningen i vore Fængsler. Det er overmaade heldigt, at man er kommet ind paa at give Fangerne Lejlighed til at øve Gymnastik. Jeg tror, man maa være baade Ministeren og Fængselsdirektøren taknemmelig derfor. Forhaabentlig fortsættes Bestræbelserne, saa at alle Fanger kan faa Adgang dertil.